

अज्ञा

चासनं षष्ठीतत्पुरुषः। अज्ञानां स्थानात् स्थानान्तरणयनं। तत्पर्यायः। अज्ञविज्ञेयः २। इत्यमरः॥ अज्ञहारिः ३। इति तट्टीका॥ स्थिरहस्तपर्यस्तकादिको द्वात्रिंशत्प्रकारः। इति मधुः॥ दृष्टिकम्भमरादिद्वात्रिंशद्रूपः। इति रायः। अज्ञुल्यादिविन्यासस्त्रिंशद्रूपः। इति कौमुदी॥ अज्ञहारिः, पुं, (अज्ञानि क्रियन्ते चाल्यन्तेऽत्र अज्ञ + हृ + इच् अजादिभ्यश्च इति पाणिनिस्त्रुञ्जेण अधिकरणे इच्। रङ्गभूमिः, दृढभूमिश्च।) अज्ञहारः। इति भरतदृष्टदृष्टचन्द्रः॥ अज्ञहीनः, त्रि, (अज्ञेन हीनः रहितः तृतीया तत्पुरुषः। हा + कर्मणि क्तः।) अवयवरहितः। अज्ञहीनिर्वाणः। (यथा, याज्ञवल्क्यः— “कालकर्ममात्मवीजानां देवैर्मातुस्तथैव च। गर्भस्य वैद्यं तदृष्टमज्ञहीनादि जन्मतः॥) अज्ञहीनं क्रियाहीनं विधिहीनञ्च यद्भवेत्”॥ इति स्मृतिः। कामदेवे पुंलिङ्गः॥ अज्ञाधिपः, पुं, (अज्ञस्य देशविशेषस्य अधिपः षष्ठीतत्पुरुषः।) अज्ञदेशाधिपतिः। स च कर्णः। इति भूरिप्रयोगः॥ अज्ञारः, पुं, स्त्री, (अग्नि + आरन् इदितो गुम्धातो-रिति गुम्।) दग्धकाष्ठखण्डं। तत्तु निरग्निमाग्नि च। कयला अज्ञार इति भाषा। तत्पर्यायः। अज्ञातं २ उल्लूकं ३। इत्यमरः॥ अज्ञातं ४ उल्लूकं ५। इति तट्टीका। (“दृष्टकुम्भसमा नारी तप्राज्ञारसमः पुमान्”।) अज्ञारः, पुं, (रक्तं रक्तवर्षमङ्गं यस्य स बज्रग्रीहिः पृषोदरादित्वात् साधु।) मङ्गलग्रहः। इति मेदिनी॥ हित्वावली। इति वैद्यकं॥ अज्ञारकः, पुं, (अज्ञार + स्वार्थ कः।) मङ्गलग्रहः इत्यमरः— (“धरात्मजः कुजो भौमो भूमिजो भूमिनन्दनः। अज्ञारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः”॥ इति वराहपुराणम्।) (रामायणे,— “दिवीव ग्रहयोर्धोरं तु धाज्ञारकयोर्महत्। कौशलानाञ्च नक्षत्रं ज्येष्ठा मैत्राभिदैवतं। आकम्पाज्ञारकस्तस्यौ विश्राखामपि चाम्बरे”॥) अज्ञारः। कुबेरकद्वयः। इति मेदिनी॥ अज्ञारजः। इति राजनिर्घण्टः॥ अज्ञारतैलं, स्त्री, (अज्ञारेण पक्षं तैलं प्राकपार्थिवादित्वात् समासः। मध्यपदलोपश्च) खनाम-स्थातपक्षतैलं। तस्य पाकप्रकारो गुणश्च। यथा,— “मूर्ध्ना लाक्षा हरिद्रे दे मङ्गला सेन्द्रवास्वी। दृहती सैन्धवं कुष्ठं राखा मांसी शतावरी॥ आरनालापक्षैर्नैव तैलप्रस्थं विपाचयेत्। तैलमङ्गारकं नाम सर्वज्वरविमोक्षणम्”॥ इति सुखबोधः॥ अज्ञारकमणिः, पुं, (रक्तवर्षत्वादज्ञारकवत् मणिः अथवा अज्ञारकस्य मणिः षष्ठीतत्पुरुषः। माणिक्यं भास्करे देयं चन्द्रे सुक्तां प्रदापयेत् प्रवालञ्च कुजे दद्यादित्यादिना तत्कृताशुभप्रतिकाराय प्रवाल-

अज्ञि

दानोक्तेः तत्प्रियत्वं।) प्रवालः। इति राजनिर्घण्टः॥ अज्ञारकुलकः, पुं, (अज्ञारवर्षं कुलमिव कन्) हित्वावली। इति राजनिर्घण्टः॥ अज्ञारधानिका, स्त्री, (अज्ञाराणि धीयन्ते धार्थन्ते-ऽत्र धा + अधिकरणे ल्युट् स्त्रियां ङीप्। अज्ञाराणां धानी ततः स्वार्थे कः। पक्षे अज्ञार-धानी।) अज्ञारधारणपात्रं। आङ्गटा इति ख्याता। सांजाल इति केचित्। तत्पर्यायः। अज्ञारशकटीर हसन्ती ३ हसनी ४। इत्यमरः॥ अज्ञारपरिपाचितं, स्त्री, (अज्ञारेण परिपाच्यते परि + पच् + स्वार्थे णिच् ततः कर्मणि क्तः।) अज्ञार-पक्षं। श्रुलविज्ञाज्ञारदग्धमांसं। कागाव इति ख्यातं। इति शब्दचन्द्रिका॥ अज्ञारपण्यः, पुं, (अज्ञारवत् पण्यं पत्र यस्य स बज्र-ग्रीहिः। वनभेदे। सोऽस्यास्ति ततः अर्ष आद्यच् तत्स्वामी) चित्ररथगन्धर्वः। इति महाभारतं॥ अज्ञारपुष्पः, पुं, (अज्ञारवत् रक्तवर्णं पुष्पं यस्य सः बज्रग्रीहिः।) इक्षुदीटचः। जियापुता। इति ख्यातः। इति रत्नमाण। अज्ञारमञ्जी, स्त्री, (अज्ञारवत् रक्तवर्णा मञ्जी मञ्जरी यस्याः सा बज्रग्रीहिः। समासान्तविधेरनित्यत्वात् कवभावः।) करञ्जविशेषः। इति शब्दरत्नावली। अस्य नामान्तरं अज्ञारमञ्जरी। अज्ञारवल्ली, स्त्री, करञ्जविशेषः। इत्यमरः। भार्गी। गुञ्जा। इति राजनिर्घण्टः॥ अज्ञारवल्ली, स्त्री, (अज्ञारवत् रक्तवर्णा वल्ली कर्म-धारयः। गुञ्जालता, स्वार्थे कन् अज्ञारवल्लीका।) महारकरञ्जः। भार्गी। इति राजनिर्घण्टः॥ अज्ञारशकटी, स्त्री, (शकती वोटुं शकटं। शकट + स्त्रियां ङीप् अल्पार्थे शकटी। अज्ञारस्य शकटी षष्ठीतत्पुरुषः। आङ्गटा इति भाषा। धुनाची इति) अज्ञारधानिका। इत्यमरः॥ अज्ञारिः, स्त्री, (अज्ञारमस्या अस्ति अज्ञार + अत् इन् ठनाविति ठन् तस्य इ कः पृषोदरादित्वात् कलोपः) अज्ञारधानिका। इति जटाधरः॥ अज्ञारिका, स्त्री, (अज्ञारवत् रक्तवर्णा अज्ञार + इवार्थे कन् स्त्रियां टाप्) इक्षुकाण्डं। पलाश-कालिका। इति मेदिनी॥ (अज्ञारमस्या अस्ति अज्ञार + मत्वर्थे ठन् तस्य इ कः स्त्रियां टाप् इति व्युत्पत्त्या अज्ञारपात्रम्।) अज्ञारिणी, स्त्री, (अज्ञारमस्या अस्ति अज्ञार + मत्वर्थे इन् स्त्रियां ङीप्।) अज्ञारधानिका। भास्करवृक्षा दिक्। (सूर्यवृक्षतया अज्ञारवत् रक्तवर्णा दिक्।) इति मेदिनी॥ अज्ञारितं, स्त्री, (अज्ञारमिवाचरति अज्ञार + क्तिप् ततः क्तः।) पलाशकालिकोद्गमः। (अज्ञारं क-रोति अज्ञार + णिच् कर्मणि क्तः। मत्वर्थे इत्च् वा दग्धप्रायकाष्ठं दग्धे चि। इति विश्वः। अज्ञिका, स्त्री, कञ्चुकः। कौचली इति ख्याता। इति हेमचन्द्रः॥

अज्ञु

अज्ञिरा, [स्] पुं, (अज्ञिति ब्रह्मणो मुखान्निःसरति अग्नि गतौ + अस् इरस् च) मुनिविशेषः। स च ब्रह्मणो मुखान्जातः। तस्य भार्या कर्दममुनि-कन्या अज्ञा। पुत्रः उतथः १ दृहस्पतिः २। कन्या सिनीवाली १ कुहः २ राका ३ अनु-मतिः। ४। इति श्रीभागवतं॥ अज्ञी, [न्] त्रि, (अज्ञं विद्यतेऽस्य अज्ञ + मत्वर्थे इन्।) अज्ञविशेषः। अवयवी। यथा येनाङ्गनाङ्गी विद्वतो भण्यते तस्मादङ्गाच्च त्रि। इति मुग्ध-बोधटीकायां दुर्गादासः॥ प्रधानं। मुख्यः। यथा। “यद्यज्ञी स्यान्नसान्तरे”। इति ध्वनि-कारः॥ अज्ञीकारः, पुं, (अज्ञीति चान्तं तत्पूर्वकात् क् + घञ्) स्त्रीकारः। तत्पर्यायः। सन्वित् २ आगूः ३ प्रतिज्ञानं ४ नियमः ५ आश्रयः ६ संश्रवः ७ अभ्युपगमः ८ समाधिः ९ प्रतिश्रवः १०। इत्यमरः॥ अज्ञीकृतं, त्रि, (अज्ञीति चान्तं तत्पूर्वकात् क् + कर्मणि क्तः) स्त्रीकृतं तस्य पर्यायः। ऊरीकृतं २ उररीकृतं ३ आश्रुतं ४ प्रतिज्ञातं ५ संगीतं ६ विदितं ७ संश्रुतं ८ समाहितं ९ उपश्रुतं १० उपगतं ११ प्रतिश्रुतं १२ अभ्युपगतं १३। इत्यमरः॥ अज्ञुरिः, स्त्री, (अग्नि गतौ + उ णिच् रत्नयोरेकल-स्वरणात् लस्य रत्वम्) पाणिपादाङ्गुली। इत्यु-यादिकोषः॥ अज्ञुरिः, स्त्री, (अज्ञ + उ णिच् पक्षे ङीप्) अङ्गुली। इत्यमरटीका॥ अज्ञुरीयः, पुं, स्त्री, (अज्ञुरेरिदं तत्र भवं वा अज्ञुरि + क् तस्य ईयः) अङ्गुलीयकं। आङ्गुटी इति भाषा। अज्ञुली भवं अङ्गुलीयं मनीषादित्वात् लस्य रः। इति भरतः॥ (यथा रामायणे,— “ददौ चास्य तदा प्रीतः खनामाङ्गामिचिञ्जितं। अङ्गुरीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परन्तपः”॥) अङ्गुरीयकं, स्त्री, पुं, (स्वार्थे कः) अङ्गुलीयकं। इत्यमरटीकायां मुकुटादयः॥ रामायणे,— “रामनामाङ्गित्तच्चैदं प्रमृष्टाङ्गुरीयकं”। अङ्गुलः, पुं, (अज्ञ + उन् अङ्गौ हस्ते लीयते अङ्गु + ली + डः) हेमचन्द्रः॥ अङ्गुली। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥ अष्टयवपरिमाणं। इत्यमरटीकायां वाचस्पतिः॥ (अष्टसंख्यकयवोदरपरिमाणे यवो-दरैरङ्गुलमष्टसंख्यैरिति भास्कराचार्योक्तेः न०।) (यथा रामायणे,— “न ह्यविद्धं तयोर्गान्ने भव्याङ्गुलमन्तरं”।) अङ्गुलिः, स्त्री, (अज्ञ + उल्लिच्) करशाखा। आङ्गुल इति भाषा। (यथा मनुः,— “कायमङ्गुलिमूलेऽग्रे देवं पितृन् तयोरधः”।) गजकारिका। हस्तिशुण्डाग्रभागः। इति हेम-चन्द्रः॥ अङ्गुलः। इत्युयादिकोषः॥ अङ्गुलितोरणं, स्त्री, (अङ्गुलेः तोरणं वहिर्द्वारमिव षष्ठीतत्पुरुषः) चन्दनादिद्वारा ललाटे कृतोऽर्द्ध-चन्द्रः। इति चारावली॥